

[Oluf Pedersen.]

Renten. Der skulde dog helst være Mening i alting, skulde man tro.

Handelsministeren (Hauge): Den ærede sidste Taler gjorde en Bemærkning om, at det offentlige udbød Partialobligationslaan, hvorved man søgte at hæve Renten. Jeg ved ikke noget af, at det offentlige har noget med Udbydelsen af Burmeister & Wain's Partialobligationer at gøre, det er en Sag, der er Staten ganske uvedkommende. Det er en Sag, der angaar dem — Bankerne i første Linie, der har lovet at stille Penge til Raadighed for Burmeister & Wain. Om disse Penge bliver stillet til Raadighed til en passende Rente eller en Rente, der er højere, end rimeligt er, er et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme nærmere ind paa her. Jeg skal kun sige, at hvis man havde ordnet Burmeister & Wain's Forhold saaledes, at man havde søgt en Kassekredit, vilde man sikkert ikke have faaet denne til den Rente, der her er Tale om. Nu er det blevet Partialobligationslaan, og hvis ikke Offentligheden tegner de Beløb, der er udbudt, maa de Kredse, der har paataget sig at skaffe Burmeister & Wain de nødvendige Driftsmidler, selv overtage Laanene. Men at alt dette skulde have nogen Forbindelse med den foreliggende Sag, forstaaer jeg ikke.

Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget, og jeg takker ogsaa Udvalgets Flertal, fordi det har givet Tilslutning til de af mig stillede Ændringsforslag. Da Sagen inden tredie Behandling, efter hvad jeg kan forstaa af de faldne Udtalelser, bliver Genstand for videre Drøftelse, skal jeg med disse Bemærkninger indskrænke mig til at anbefale at stemme for de stillede Ændringsforslag.

Oluf Pedersen: Den højtærede Handelsminister mente, at det var Staten uvedkommende, det Udbud, der fandt Sted fra Burmeister & Wain....

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig til den foreliggende Sag. Det ærede Medlem har talt om dette Spørgsmaal, og Ministeren har svaret, dermed maa det være nok. Det er den paa Dagsordenen opførte Sag, der her er til Behandling.

Oluf Pedersen: Forholdet er det, at der er Tale om en Tvangsansættelse af Renten, og jeg mener, at hvis man vil tvangs-

ansætte Renten, saa kan man ikke gøre det paa et meget begrænset Omraade, men saa maa man ogsaa prøve paa at gribe ind overfor et saadant Forhold som med Hensyn til Burmeister & Wain.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 65 Stemmer, medens 23 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret, samt § 5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 6, saaledes ændret, samt § 7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5

vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret, samt §§ 9—14

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. m. af Kreditforeningslaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3691; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 643).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.